

б) При отрицателен отговор на втори въпрос, буква а):

Може ли наличието на чуждо вещество в отпадък, да не допуска, по-специално с оглед на количеството му, класифицирането му в позиция В 3020, съответно четвърто тире от нея, и когато не са изпълнени условията на уводния текст от Приложение III към Регламент № 1013/2006, тоест отпадъкът е замърсен с други материали, но рисковете във връзка с отпадъка не са толкова високи, за да водят до прилагане на процедура за предварителна писмена нотификация и съгласие, като се вземат предвид критериите за опасност, посочени в приложение III към Директива 2008/98/ЕО, и няма пречка за екологосъобразното му оползотворяване?

3. При отрицателен отговор на първи въпрос, буква б):

а) Трябва ли точка 3, буква ж) от Приложение IIIА към Регламент № 1013/2006 да се тълкува в смисъл, че съответните смеси от отпадъци не трябва да съдържат никакви чужди вещества, тоест, че смес от отпадъци не може да се класифицира в тази точка ако съдържа отпадъци, независимо от количеството и потенциалната им опасност, различни от посочените в първите три тирета от позиция В 3020 отпадъци (чужди вещества)?

б) При отрицателен отговор на трети въпрос, буква а):

Могат ли чужди вещества, чието наличие не изключва класифициране в точка 3, буква ж) от Приложение IIIА към Регламент № 1013/2006, да съдържат и отпадъци, които разглеждани отделно, попадат в обхвата на четвърто тире от позиция В 3020?

(¹) ОВ L 190, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 172.

(²) Базелска конвенция за контрол на трансграничното движение на опасни отпадъци и тяхното обезвреждане от 22 март 1989 г.

Преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд (България) на 8 май 2019 година — „БОСОЛАР“ ЕООД/„ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД

(Дело C-366/19)

(2019/C 255/32)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски районен съд

Страни в главното производство

Ищец: „БОСОЛАР“ ЕООД

Ответник: „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД

Преюдициални въпроси

Първи въпрос:

Следва ли чл. 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз, уреждащ правото на свобода на стопанската инициатива в правния ред на Съюза, да бъде тълкуван в смисъл, че не допуска съществуването на национална правна разпоредба като тази на пар. 18 ПЗР ЗИДЗЕ, по смисъла на която, при наличието на сключен договор и съществуващи договорни отношения, уредени от специални норми на действащото законодателство, се осъществява изменение на един от основните елементи на договора/цена/чрез законодателен акт в полза на един от субектите по договора?

Втори въпрос:

Следва ли принципът на правна сигурност да се тълкува в смисъл, че не позволява преуреждането на вече възникнали въз основа на специални норми отношения между частни лица или между държавата и частни лица, ако с това преуреждане се засягат по неблагоприятен начин оправданите правни очаквания на частноправните субекти и вече придобити от тях права?

Трети въпрос:

Като се има предвид решението на Съда по делото *Plantanol*, Решение от 10 септември 2009, дело C-201/08, ECLI:EU:C:2009:539, следва ли принципът на защита на оправданите правни очаквания като основен принцип на правото на ЕС да се тълкува в смисъл, че не позволява държава членка да измени, без достатъчно гаранции за предвидимост, приложимата правна уредба към производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, като премахне предсрочно съществуващи в законодателството мерки на стимулиране производството на електроенергия от възобновяеми източници, които са свързани със сключени дългосрочни договори за изкупуване на електроенергия, в разрез с условията при които частните субекти са осъществили инвестиции в производство на електроенергия от възобновяеми източници и са сключили дългосрочни договори за изкупуването ѝ от държавнорегулирани доставчици на електроенергия?

Четвърти въпрос:

Следва ли член 3 и член 4 от Директива 2009/28/ЕО ⁽¹⁾ за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници, предвид на съображения 8 и 14 от нейния преамбюл, да бъдат тълкувани в смисъл, че налагат на държавите членки задължение, чрез националните мерки по прилагане на Директивата, да гарантират правна сигурност на инвеститорите в производството на електроенергия от възобновяеми източници, в това число от слънчева енергия?

При положителен отговор на този въпрос, допускат ли чл. 3 и чл. 4 от Директива 2009/28/ЕО, тълкувани във вр. със съображения 8 и 14 от Директивата национална уредба като пар. 18 ПЗР ЗИДЗЕ, която изменя съществено преференциалните условия на изкупуване на електроенергия от възобновяеми източници, при условията на вече сключени дългосрочни договори за изкупуване на електроенергия от такива източници, в съответствие с първоначално приетите национални мерки по прилагане на Директивата?

Пети въпрос:

Как следва да се тълкува понятието „държава членка“ за целите на прилагането на правото на ЕС на национално ниво? В частност, като се имат предвид решението на Съда по делото *Foster e.a./British Gas*, дело C-188/89, ECLI:EU:C:1990:313, и следващите в тази линия на съдебна практика решения на Съда на ЕС, включва ли това понятие хипотезата на доставчик на услуга от общ икономически интерес — доставка на електроенергия, каквото е ответното дружество по висящото пред съда производство, на което е възложено при определени в нормативната уредба условия, по силата на акт на орган на публичната власт и под надзора на този орган, да доставя съответната услуга?

⁽¹⁾ Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (Текст от значение за ЕИП) ОВ 2009, L 140, стр. 16